

ta con l'altra, tutta in più si sostiene, posando bizzarramente sopra membra non proprie, e pur così bene adatte, che l'occhio non che risentir sene come à mostruosità, sommamente gode, trovata una non più veduta specie di proporzione, e di bellezza, nella deformità, e nella sproporzione. Jo per mè credo, che chì ne formò il disegno, vi studiasse intorno il doppio più, che a una fabbrica ben ordinata; mà non è da ognuno l'intenderne il Magistero.

In Fig. 3. Adjecta sistuntur Strata montium quædam, qui Lacui Rivario adstant, horumque protensiones arcuatæ.

Die 17. Julii Thermas petimus Fabarias quibus per Novendium usus fui, ut reliquias abigerem Hemicraniæ dexteri lateris, cuius præludia ante aliquot annos sensi, & felices malo progredienti obices posui, per earundem aquarum usum Anno 1704. suscepimus, ut tamen remanserint palpebrarum oculi dexteri motus quidam spasmodici, quorum depulsio ut & reliquiarum mali Ischiadici, quod sub initium hujus anni dexterum latus afficere cœpit, evacuatio ad Undas Fabarias, veluti sanitatis Portum me invitavit.

Hic fuit altitudo Mercurii in Barometro diebus 18. & 19. Julii 25". 9". Cœlo sereno.

Die 21. Julii hora 1. post meridiem fuit Mercurii altitudo 25". 8". Cœlo sereno & calido.

Die 22. Julii ante meridiem fuit altitudo Mercurii eadem, vesperi vero cœlo tonante dimidiam descendit lineam.

Die 23. Julii in Thermis ante meridiem Mercurii altitudo 25". 3". cœlo circa meridiem & vesperi pluvio.

Die 24. Julii in Thermis manè & per totam noctem præudentem cecidit pluvia, fuitque per totum hunc diem aër inconstans. Altitudo Mercurii 25". 3".

Die 25. Julii cœlo inconstanti hora septima matutina altitudo in Thermis 25". 4". post meridiem 25". 3".

Thermis Fabariis adjacent saxa marmorea, nigrantia vel alba, lapide illo, quem titulo *Lentium lapidearum vitreis milium utrinque convexarum, vario sub schemate visui se differentium* descripsi in *Specimine Lithographiae Helveticae* pag. 30. & postea in *Meteorologia Helvetica* pag. 326. & inter saxa durissima, pro novæ Ædis Balneariorum exstructio-

structione excisa $\alpha\gamma\delta\beta\eta\tau\chi\eta$ jacuit frustum vetustâ velut carie exesum, è quo lapides figurati conclusi sponte excidere partim, partim lèvi instrumentorum subsidio eximi, sicque carceribus liberari potuere. Sunt autem lapides hi *Numismates* aliis dicti latiores illis, quos offendit haec tenus in Monte *Aubrig*, Ditionis Suitensis, & planiores, seu utrinque minus convexi, cœterum Gyris suis numerosis serpentiformibus pulchrè signati, & striis à circumferentia ad centrum tendentibus interstincti, aliquando medio umbilico veluti prominuli, communiter unciales in Diametro. Sistit talismodi Lapidem *Fig. 4.* tum saxo immersum, tum solutum. Dantur & licet raro inter illos Diametri brevioris, 5. vel 6. linearum, Aubrigensibus loco citato descriptis similes, sed quoque latiores, biunciales & triunciales, margine veluti sinuato, sed striis prorsus carentes. Dubium adhuc est, quo pertineat hoc lapidum genus. A Diluvianorum consortio non eximendos prorsus esse suadet observatio Fratris Johannis Bononiæ facta, ubi in eodem verarum Concharum & Cochlearum Marinorum in Diluviana inundatione submersarum strato reperit Fossilia minutissima testacea, ejusdem cum lentibus nostris Figuræ, sed vix sine Microscopii subsidio dignoscenda. Est hæc ulterior inquisitio illis speciatim commendanda, qui Mare accolunt, ut Analogia querant, & inveniant marina, sicque Historiam Naturalem fossilium promoveant.

In eodem saxe marmoreo ante aliquos annos inveni *Pectunculatum striatum*, & nunc ejusdem ferè generis alium ex hoc saxe erutum reportavi.

Eruimus quoque *Tubulos* aliquos marinos Fossiles 4. vel 5. spirarum teretes, lèves, intus manifestè cavos, quorum Orbis in eodem plano jacent, Cornibus Ammonis similes.

Ad Thermarum ipsarum scaturigines inventa pulcherrima *Tellina* porosa nigri coloris, (*Fig. 5.*) qualis describitur in *Spec. Lith. Helv.* pag. 21.

Quinquaginta circiter pedes supra Thermarum scaturigines hodiernas profluebant olim ex Montis Visceribus salutares undæ. Adhæret *Terra Bolaris* rubra saxis, adsunt quoque *Tophi* albidi crustatim saxa obtegentis, & in tuberculâ aspera elevati, vestigia.

In fissilium lapidum stratis, supra Aedem balneatoriam reperiundis ad viam, qua Valentiam itur, inveniuntur passim fragmenta mineræ ferri, fibris veluti lignosis fusci coloris intertextæ.

Ipsi lapides *Fissiles* duplicitis sunt generis nigrantes, unimoliores, tenuiores, friabiles, alii crassiores, duriores, usibusque Architectonicis apti, prouti etiam eos ædis novæ muris intertexebant operarii.

E regione Ædis Balneatoriae in rupe subcœrulei coloris vi-
fundæ sunt maculæ albidae & flavescentes, quæ Naturæ veluti
penicillo rudi ludibundo figuram projecti in terram hominis,
retro crucis erectas veluti adorantis repræsentant Divæ Mariae
Magdalena iconem, nescio quibus indiciis, hanc esse volunt
Pontifici. Depinxi rudem hanc Deunculæ imaginem *in iti-
nere 3°. Tab. VIII.*

Ad hunc parietem præaltum dabatur commoda, licet periculi plena occasio experiundi convenientiam inter modum Altitudines mensurandi Mechanicum & Barometricum, & simul examinandi differentiam Calculi Morisoniani ac Cassiniani, ac alterutrius prærogativam statuminandi.

Ex Arbore, quæ fortè horizontaliter ex supremo hoc parietate saxo procrevit, ut super truncum projectum natibus propere potuerit, licet cum vitæ discrimine servus, demissio fune mensuravimus altitudinem 766. pedum Tigurinorum. In Barometro stetit ad radicem Montis hujus parietini, seu Rimap Taminnæ in 23". 2". propter arborem in summo pariete in 22". 4 $\frac{1}{2}$ ". (ubi notandum, non esse hanc numerationem factam, ut alias, a principio Mercurii in capsula). Nunc videbimus, quid inde in favorem unius & præjudicium alterius Hypotheseos colligi queat.

Ex hac differentia $7\frac{1}{2}$. linearum decimalium Tigurinarum, sine ratione habita ad gradualem Aëris rarefactionem, quam experimentis æquè ac rationibus pro fundamento suarum tabularum statuunt Parisienses, prodit ex Hypothesi 80. pedum pro una linea numerus 600. ex Hypothesi vero posteriori 90. pedum 675.

In Mariotti tabula ad mensuras Tigurinas decimales redacta
Kkk etia

436 I T E R A L P I N U M

Eta respondent $23^{\circ} 15''$. 1916. pro altitudine à Maris Medi-
terranei Horizonte ad Taminnæ Ripam, & $22^{\circ} 45''$. 2669'.
pro altitudine à Mari ad summum parietem nostrum monto-
sum ; subtracto priore numero à posteriore, remanent 753'.
prò altitudine ipsius parietis.

Juxta Cassini computum respondent $23^{\circ} 15''$. 2157. pro
altitudine perpendiculari a Mari ad Taminnam & $22^{\circ} 45''$.
3156'. pro altitudine à Mari ad summum parietem ; subtra-
ctione facta, remanent 999'. pro altitudine parietis ; qui adeo

Fune dimensus dat	766'.
Ex Mariotti calculo Barometr.	753'.
Ex Cassini Hypothesi	999'.

Quo Experimento Mariotti Hypothesin referendam esse
Cassini calculo, quem voluit esse correctiorem, nemo non
videt. Imò verò ad ipsum, quem Mechanica suppeditat, nu-
merum surget Mariotte, si consideres, funem ex tanta altitu-
dine, a pondere unius circiter libræ, extendi potuisse 13. re-
siduos pedes, quo supposito ex amissim congruit Mariotte,
minutis neglectis, quas fractiones linearum suppeditant.

Inde ab illo tempore composuit frater Johannes aliam ta-
bulam graduationis medium inter Cassinianam & Mariottia-
nam, quam inserui *Helvetiæ Stoicherographiæ* p. 24.

Nunc Thermis Fabariis valēdico, ut itineris, quod præhabeo,
Alpini filum protroham.

Die 25. Julii post meridiem in Thermis fuit Mercurii altitu-
do aëre inconstanti $25^{\circ} 4''$. *Ragazii* ad vesperam $25^{\circ} 10''$.

Die 26. Julii hora septima matutina cœlo pluvioso fuit Mer-
curii altitudo eadem cum hesterna.

Est *Ragazium*, *Ragaz*, Vicus in Comitatu Sarunetum haud
ignobilis, Rheno ferè adsitus. Hujus fluminis Celeberrimi
ductum nunc secuturi Acus Magneticæ subsidio delineabimus
omnes, quot observare licet, flexus, ad prima usque in Ex-
trema *Sylva Rhenana* stamina, una cum justis Pagorum utrin-
que adsitorum distantiis, Rivis influis, Montibus ex utraque
parte erectis, cum Veris singulorum nominibus, quibus obser-
vationibus nititur Geographiæ Helvetiæ correctior Tabula
abs me edita 1712. Via, quæ *Ragazio Curiam* juxta Rheni
ductum